

Written by வசந்தி தவே -

Tuesday, 06 September 2011 22:01 - Last Updated Tuesday, 06 September 2011 22:08

-2003 ஜூலை 8 அன்று செய்தித்தாள்களில் அதிர்ச்சி தரும் செய்தி ஒன்று வெளிவந்திருந்தது. சின்னப்பாபு நகர் தனியார் (சுயநிதி) மெட்ரிகுலேஷன் பள்ளி ஒன்றில் ஒன்பது வயதான நான்காம் வகுப்பு மாணவி மாதவி (பெயர் மாற்றப்பட்டது) உடற்கல்வி ஆசிரியரால் பள்ளி நேரத்திலேயே கழிப்பறையில் பாலியல் பலாத்காரம் செய்யப்பட்டாள். நான்காம் வகுப்பு மாணவி மாதவி ஆணையத்தில் இருந்த காலம். உடனடி உண்மையறியும் குழு - சிறந்த குழந்தை மருத்துவ வல்லுநர், குழந்தை உரிமை ஆர்வலர், வழக்கறிஞர், ஆணையச் செயலர் ஆகியோர் கொண்ட என்தலமையிலான குழு - ஒன்றினால் நியமிக்கப்பட்டு, கள ஆய்வுக்குச் சென்றோம். அதற்குள் சின்னப்பாபு உரிமை நிறுவனம் (Human Rights Foundation) செய்தி சேகரித்து, ஆணையத்தின் தலையீட்டை வண்பிற்று; ஆய்வில் பரிந்துரை துணை நின்றது. நடந்த தரவரக்க வீட்டுகள் கொண்ட திருவிளையுள்ள எதிர்திரான இரு கட்டடங்கள் தான் பள்ளி. சூற்றிலுமுள்ள வீடுகளிலிருந்து வறையுபுத்த மூடியாத கட்டடங்கள். மீண்டு கட்டடங்களுக்கு அப்பால் சூற்றம் நடந்த விளையாட்டுத் திடல். திடலின் ஒரு பக்கம் பின்புறச் சுவரையொட்டி வரிசையாக அமைந்த கழிப்பறைகள். பன்னிரண்டாம் வகுப்புவரை படிக்கும் அனாதை ஆண் மாணவர்களுக்கும் ஐந்தாம் வகுப்புவரையான பன்னிரண்டு குழந்தைகளுக்கும் ஒரே கழிப்பறைகள் தான்.

விசாரணை முழுதும் தனிமையில் (in camera) நடத்தப்பட்டது. குழு உறுப்பினரில் ஒருவரான மருத்துவ-குழந்தைநல வல்லுநரால் மாதவி தனியாக விசாரிக்கப்பட்டாள். அவள் கொடுத்த ஓவ்வொரு விவரமும் திடீர் குற்றத்தைத் தடுத்தது. ஆசிரியரின் விஷமத்தனங்கள் ஓராண்டுக்கு முன்பே, அவள் மீன்றாம் வகுப்பில் இருந்தபோதே தொடங்கிவிட்டன. ஓவ்வொரு முறையும் கழிப்பறைதான் குற்றக்களம். குழந்தைகள் விளையாடிக் கொண்டிருக்கும் நேரத்திலேயே, அவர்கள் அனைவரும் பார்த்துக் கொண்டிருக்கும் போதே மாதவியை ஆசிரியர் அழைத்துச் சென்றுள்ளார். ஒரு முறையல்ல, பல முறை மாதவி இத்தகைய வன்முறைத் தாக்குதலுக்கு உள்ளாகியிருக்கிறாள். அவள் மட்டுமல்ல; இன்னும் வறையு இரண்டு மாணவிகள் அந்த ஆசிரியரிடம் அதே கதிக்கு ஆளாயினர் என்று அவள் சொன்னாள். அவர்கள் இருவரும் பள்ளியை விட்டு நின்றாவிட்டனர்.

இறுதியில் நிலைமை முற்றி வெடித்தபோது, மருத்துவப் பரிசோதனையில் மாதவி பாலியல் வன்முறைக்கு ஆளானது திரியவந்ததும் அவளது பெற்றோரும் உறவினரும் பள்ளியின்

Written by வசந்தி தவே -

Tuesday, 06 September 2011 22:01 - Last Updated Tuesday, 06 September 2011 22:08

மற்ற பற்றோரும் பள்ளியின் மலே படையெடுத்து வந்து, குற்றவாளியை அடித்து நொறுக்கவும் பள்ளி நிர்வாகம் வறோ வழியின் நிக் காவல் துறைக்குத் தகவல் தெரிவித்தது, குற்றவாளி கைதுசெய்யப்பட்டான் .

எங்களது ஆய்வில் வெளிவந்த நடுஞ்சை உலுக்கும் உண்மைகள் :

பள்ளி, அறுபதுகளில் தொடங்கப்பட்டிருந்தாலும் 2000ஆம் ஆண்ட்தான் முதன்முறையாக உடற்பயிற்சி ஆசிரியர் நியமிக்கப்பட்டார் . குற்றவாளி ஆசிரியரின் நியமனக் கோப்பைக் கண்டு பறிதும் அதிர்ச்சியடைந்தோம் . நியமனம் செய்யப்பட்டபோது அவனுக்கு வயது 18. கொடுக்கப்பட்ட ஊதியம் மாதம் ரூ . 1,200. பள்ளியின் அனதைது மாணவர்களும் - பரவம் எய்திய பணிகள் உட்பட - அவனது பொறுப்பில் விடப்பட்டனர் . ஆசிரியர் நியமனத்தில் கடைப்பிடிக்கப்பட வேண்டிய எந்த விதிமுறையும் பின்பற்றப்படவில்லை. கண்காணிக்கும் பொறுப்புடைய கல்வித் துறையோ கண்டுகொள்ளவேயில்லை. நடந்த பாலியல் வன்முறைச் சம்பவம் செய்தித்தாள்களில் வெளிவந்து ஒரு வாரமாகியும் கல்வித் துறை அதிகாரி எவரும் விசாரணைக்குச் செல்லவில்லை.

மாதவியின் குடும்பம் கரேளாவிலிருந்து பல ஆண்டுகளுக்கு முன் சென்னையில் குடியேறிய குடும்பம் . குற்றம் நீ திமன்றம் ஏற வேண்டும் ; குற்றவாளி குடும்பமான தண்டனை பெற வேண்டும் என பதில் குடும்பத்தினர் ஆத்திரம் கொண்ட தெளிவுடன் இருந்தனர் . நம் சமுதாயத்தில் விதிவிலக்கான குடும்பம் அது . சராசரிக் குடும்பத்திலோ பணக் குழந்தைக்கு நடந்த அக்கிரமத்தை மட்டி மறக்க கவமே முயல்கின்றனர் . அதே பள்ளியில் வறோ இரு குழந்தைகளுக்கும் இதே கதி ஏற்பட்டிருந்தபோதிலும் விஷயம் வெளிவரவே இல்லை. குழந்தைகள் சத்தமில்லாமல் வறோ பள்ளிக்கு மாற்றப்பட்டனர் . பண்ணைபிழைச் சமுதாயத்தின் ஆண் ஆண்வ ஆதரவா இது . பணக் குழந்தையின் உடலில் பதிந்த கறை, பண்ணின் தலையில் தான் விடியும் என்னும் அச்சம் ; அவளது திருமண வாய்ப்புகள் பாதிக்கப்படும் என்னும் கவலை. பொறுப்பின்றிப் புரளும் நாக்குக்கு நடுங்கி, மட்டி மறத்தை, குற்றவாளியைத் தப்பவிட்டு, குற்றங்கள் தொடர ஏதுவாக அமையும் சமூக இவ்வாறுதான் உருவாகிறது. மெளனத்தில் மறையும் குற்றங்கள் ஏராளம் . வெளிவரும் குற்றம் ஒவ்வொன்றைப் போலும் பல மடங்கு குற்றங்கள் வெளிவராமல் , சமுதாயத்தின் மெளட் கத்தால் தழைக்கின்றன.

மாதவி பல முறை வன்முறைக்கு உட்படுத்தப்பட்டும் எவரிடமும் அது குறித்து வாய் திறந்து பசேவில்லை என பது கவலைக்குரிய உண்மை. பெற்றோரிடமோ வகுப்பு ஆசிரியரிடமோ அதைப் பற்றிச் சொல்லவில்லை. குடும்பம் விதிவிலக்கான, ஓரளவு தரையமான குடும்பமாக இருந்தபோதிலும் , அதைச் சொல்லும் துணிவு அவளுக்கு வரவில்லை. விசாரணையின் போது ஏன் எவரிடமும் சொல்லவில்லை என்று மாதவியிடம் கேட்டபோது, வெளியில் சொன்னால் கொண்டுவிடுவனே என்று குற்றவாளி ஆசிரியர்

Written by வசந்தி தவே -

Tuesday, 06 September 2011 22:01 - Last Updated Tuesday, 06 September 2011 22:08

அச்சுறுத்தியதாகக் கபறினாள். அது மட்டுமே காரணமாக இருக்குமா என்ற சந்தேகம் எழுகிறது. இதேபோல தான் பாலியல் பலாத்காரத்திற்கு உள்ளாகும் குழந்தைகள் நடந்த விபரீதத்தை எவரிடமும் சொல்வதில்லை என்னும் உண்மை பல ஆய்வுகளில் வெளிவந்துள்ளன. பெற்றோருக்கும் குழந்தைகளுக்கும் இடையில் ஏன் இந்தத் திரை? குழந்தைகள் குற்ற உணர்வுகளை ஆளாக்கிவிடக்கூடுமானால்? பெற்றோர் தங்களையே குற்றை சொல்வார் என்னும் அச்சமா? பெற்றோர் மனம் வேதனைப்படும் என்னும் கவலையா? கொடும்படைகள் கொண்டுள்ள கொண்டிருக்கும் சின்னஞ்சிறு குழந்தைகளின் வாயை அடப்பது எது?

பள்ளியில் பல மூன்று நடந்த குற்றம் பள்ளி நிர்வாகத்திற்குத் தெரியவில்லை என்பது நம்பத்தகுந்ததாக இல்லை. விசாரணையின் போது தலமை ஆசிரியரும் பள்ளித் தாளாளரும் ஒவ்வொரு நாளும் தாங்கள் பள்ளியைச் சூறறி வந்து மறைபார்வையிடுவதாகச் சொன்னார்கள். அவர்கள் இருவரும் வசிப்பதும் பள்ளி வளாகத்தில் தான். குற்றம் அவர்கள் காதில் விழும், தக்க நடவடிக்கை எடுக்கப்படும் என்னும் அச்சம் இருந்திருந்தால், குற்றவாளிக் குத்துணிவு வந்திருக்குமா என்பது சந்தேகமே. உடற்பயிற்சி வகுப்பின் போது ஆசிரியர் மாதவியைக் கழிப்பறையை அழைத்துச் செல்வதும் வெகுநேரம் கழித்து வெளிவரவதும் விளையாடிக் கொண்டிருந்த மற்ற மாணவரின் கண்ணத்திரியே நடந்தபோது, அதைப் பற்றிய பச்சு எழவில்லை என்பதும் நிர்வாகத்தின் காதுக்கும் எட்டவில்லை என்பதும் எந்த வகையிலும் ஏற்றுக் கொள்ளக்கூடியதாக இல்லை. ஆனால், குற்றப் பத்திரிகையில் பள்ளி நிர்வாகம் சரேக்கப்படவில்லை.

மாணவியின் வகுப்பாசிரியரும் பள்ளியின் மற்ற ஆசிரியர்களும் நடந்தது எதுவும் தங்களாகக் குத்துறியாது என்று மறுத்துவிட்டனர். சூயந்திப் பள்ளிகளில் ஆசிரியரின் கொடுத்த நினைவை அனைவரும் அறிந்ததே. 'இம்' என்றால் சம்பள இழப்பு, 'ஏன்' என்றால் வேலை இழப்பு; கிடக்கக் கூம் ரூ. 2,000 இலும் மண. ஆகவே, பள்ளிக் குப்பெரும் அவப்பெயர் அளிக்கக் கூம் இந்நிகழ்வை குறித்து அவர்கள் வாய்திறந்து பச்சுவார்கள் என்று எதிர்பார்க்க இயலாது. சூயந்திப் பள்ளிகள் அச்சம் அடையடையாய் அப்பிக் கொண்டிருக்கும் நிறுவனங்கள்.

பெற்றோர், முனிசிபல் கவுன்சிலர், பகுதிவாழ்மக்களின் நல்வாழ்வுச் சங்கம்... எவருக்கும் பள்ளி குறித்த குற்றங்கள் எதுவும் இருப்பதாகத் தெரியவில்லை. சொல்லப்போனால், அனைவரமே அது நல்ல பள்ளி என்று சர்ப்பிக்கேட்டுக் கொடுத்தார்கள்; ஏதோ விபத்துபோல் இந்த நிகழ்வு நடந்துவிட்டது; இதற்காகப் பள்ளியின் நல்ல பெயர் கெட்டுவிடக் கூடாது என்று கவலைப்பட்டனர். நல்ல பள்ளி என்று அத் தாட்சிகொடும்புதற்கு என்ன ஆதாரம்? 'தரேவில் நல்ல ரிசல்ட்; ஸ்டேட் ராங்க் கூட ஓரூர் மூன்று பெற்றோருக்கிறது. நல்ல பிசிப் பிளின; சில பள்ளிகள் போல் மிக அதிகமாகக் கூட்டணம் வசூலிப்பதில்லை. ரெயில் வேகேட்டுக் கூம் இந்துப் பக்கம் இருப்பதால் குழந்தைகள் கூட்டு போக வேண்டிய அவசியம் இல்லை.' பதினெட்டு வயது இளைஞன் உடற்கல்வி ஆசிரியராக இருப்பதும் ஆண்கள்க்கும் பெண்கள்க்கும் ஓரே

Written by வசந்தி தவேி -

Tuesday, 06 September 2011 22:01 - Last Updated Tuesday, 06 September 2011 22:08

ஆழத்தில் விழுந்த பலமான அடி, ரணமாகி, சீழ்க் கட்டி, காலப் போக்கில் மாறாத வடுவாகி, வாழ்க்கையைப் பற்றியும் உறவுகளைப் பற்றியும் ஆரோக்கியமற்ற, அச்சம் கொண்ட, வக்கரிப்புகளை உருவாக்குகிறது. தலமைற்கைகளாகத் தாக்கம் தொடருகிறது.

குழந்தைகள்மீ தான பாலியல் கொடுமை (Child Sexual Abuse) இந் தியாவில் மறுத்து, மறைத்துவைக்கப் பட்டிருக்கும் பெரும் ரகசியம். காரணம், அறியாமலை, ஒப்புக்கொள்வதனால் ஏற்படக்கூடிய விளைவுகள் குறித்த குழப்பம், அச்சம், இப்படிப்பல. விளைவு: குழந்தைகள் பாதுகாப்பு உரிமையை இழக்கின்றனர். இக்கொடுமையை அனதத்து வகைப்பட்ட குழந்தைகளும் - பொருளாதார, சமூக, சாதி, பால் வறோ பாடின்றி - அனுபவிப்பதாக ஆய்வுகள் சொல்லுகின்றன.

சில உலுக்கும் விவரங்கள்: (பள்ளிகளில் மட்டுமல்ல, அனதத்து இடங்களிலும் நடந்தவை)

* துளிர் என்னும் நிறுவனம் 2006இல் சன்னையில் பள்ளி சலைலும் 2211 குழந்தைகளிடம் நடத்திய ஆய்வுவின் முடிவுகள்: 42% குழந்தைகள் பாலியல் கொடுமைக்கு இலக்காகின்றனர். அனதத்து வகைப்பட்ட சமூக-பொருளாதார நிலை சாரந்த குழந்தைகளும் கொடுமைகளுக்கு இலக்காகிறார்கள். ஆண் குழந்தைகளில் 48%, பெண் குழந்தைகளில் 39% இலக்காகியுள்ளனர். 15% கடுமையான வன்முறையை அனுபவித்துள்ளனர்.

* சாக்ஷி என்னும் அமைப்பு, புதுடில்லியில், 1997இல் பள்ளி சலைலும் 350 பெண் குழந்தைகளிடம் செய்த ஆய்வு: 63% குழந்தைகள் குடும்ப உறுப்பினரால் கொடுமைக்கு உள்ளாகி இருக்கின்றனர். அவர்களில் 25% பாலியல் பலாத்காரத்திற்கோ (rape) மற்ற கடுமையான பாலியல் வன்முறைககோ உள்ளாகப்பட்டனர்.

* ராகி என்னும் அமைப்பு 1997இல் சன்னை, மும்பை, டலைல், கொல்கத்தா, கோவா ஆகிய நகரங்களில் நடத்தர, மலைத்துப்பு பெண்களிடையில் நடத்திய ஆய்வு: 75% தாங்கள் குழந்தையாக இருந்தபோது பாலியல் கொடுமைக்கு உள்ளானதாகக் கூறியுள்ளனர். 71% சொந்தக்காரர் அல்லது தங்கள் குத்துத் திரிந்த, நம்பிக்கைக்கு உரியவராலயே கொடுமைப்படுத்தப்பட்டுள்ளனர்.

* சம்வாதா அமைப்பு பெங்களூரில் 1996இல் மாணவரிடயே நடத்திய ஆய்வு: 47% பாலியல் கொடுமைக்கு உள்ளாயினர்; அவர்களில் 62% பாலியல் பலாத்காரத்திற்கு (rape)

ஓர் மூலமும் 38% வன் மூலகைக் கும் இலகக் காயினர் .

உண்மையிலேயே வாழ்ந்துக, இந்த விபரீ தத்தபைப் பற்றிய உணர்வோ புரிதலோ நிவாரணமும் தீர்வும் காண வணே டுமென்ற கவலையோ இன்றி, மடி மறதை து விட்டால், நடக்கவயிலல்லை என்று மறுத்துவிட்டால் பிரச்சினை தீர்ந்தது என்ற மட்டத்தனத்தில் மழக்கிக் கிடக்கிறது நம் சமுதாயம் . ஓர் மெளனச் சதி (conspiracy of silence) நடக்கிறது.

எங்களது விரிவான விசாரணை அறிக்கை அரசுக்கு உடனடியாக அனுப்பப்பட்டது. அதில், நடந்த குற்றம் தொடர்பாக உடனடி நடவடிக்கைகளைக் குறிப்பிட்டு நிரூபித்தோம். குற்றவாளிக் குக் கடமையான தண்டனை அளிக்க வணே டும், பெயில் கொடுக்கக் கட்டாது; பள்ளி நிர்வாகத்தின் மீ தும் குற்றப்பத்திரிகை தாக்கல் செய்யப்பட்டது, தண்டனை அளிக்கப்பட வணே டும் . கல்வித் துறையும் துறைவழி நடவடிக்கை (departmental action) எடுக்க வணே டும் . அத்துடன் புரையோடிக் கிடக்கும் இப்பிரச்சினை தொடர்பாகக் கடைப்பிடிக்க வணே டிய அணுகுமுறை, எடுக்க வணே டிய தலாலை நோக் கு நடவடிக்கைகள் குறித்தும் பல சிறந்த பரிந்துரைகளை எங்கள் அறிக்கை அளித்தது. இதே வழக்கு மீ ண டும் ஓர் மூல ஆணையம் நடத்திய பொது விசாரணை மன்றம் முன்பும் வந்தது.

இவ்வழக்கில் குறிப்பிட வணே டிய ஒன்று, உள்ளூர்க் காவல் துறையின் பொறுப்பான, சிறந்த, உடனடிச் செயல்பாடு. குற்றவாளி உடன் கைதுசெய்யப்பட்டது, குற்றப்பத்திரிகையும் விரைவில் தாக்கல் செய்யப்பட்டது. வழக்கு நீ திமன்றத்தின் முன் 2006ஆம் ஆண்டு வந்தது. குற்றவாளிக் கு 10 ஆண்டு கடுங் காவல் தண்டனை விதிக்கப்பட்டது. குற்றவாளி தரப்பில் மலே மூறையீ டு செய்யப்பட்டது; அத்துடன் பெயில் வழங்கப்பட்டது, குற்றவாளி வெளியில் நடமாடிக் கொண்டு இருக்கிறான் . குழந்தைகளின் மீ தான பாலியல் வன்மூறையே வழக்குகளில் பெயில் கொடுக்கக் கட்டாது என்னும் மாதூர் இயக்கங்களின் நீ ண டகாலக் கோரிக்கை பயன்றற்குக் கிடக்கிறது. பள்ளி நிர்வாகத்தின் மீ து எந்த நடவடிக்கையும் இல்லை. நிர்வாகம் செய்த அல்லது செய்யத் தவறிய குற்றம் (sins of omission and commission) எதுவும் தண்டனைக்கோ கண்டனத்திற்கோ உரியதாகக் கருதப்படவில்லை. கல்வித் துறையும் நிர்வாகத்தின் மலே எந்த நடவடிக்கையும் எடுக்கவில்லை.

மலே குறிப்பிட்ட வன்மூறையே மகளிர் ஆணையத்திற்கு வந்த பெண் குழந்தைகள் மீ தான பாலியல் தாக்குதல்கள் தொடர்பான பல மணுக்களில் ஒன்றுதான் . பெண் குழந்தைகள் எதிர்கொள்ள நேர்ந்த பல வகைப்பட்ட அநீ திகள் , உரிமை மீ றல்கள் , வன்மூறைகள் ஆகியவற்றைத் தனித் தனியாகக் கையாண்டபோதும் , இவையே குறித்துச் சமீக விழிப்புணர்வு தவே என்ன எண்ணத்தால் இரு பொது விசாரணைகளை நடத்தினோம் . ஒன்று, 2003 அக டோ பரில் பெண் குழந்தைகள் மீ தான பல வகைப்பட்ட வன்மூறைகள் குறித்தது; அவற்றில் பள்ளிகளில் நடந்த பாலியல் பலாத்காரங்களும் அடங்கும் . அதன்

Written by வசந்தி தவே -

Tuesday, 06 September 2011 22:01 - Last Updated Tuesday, 06 September 2011 22:08

பின்னும் பல மனுக்கள் வந்து குவிந்ததால், 2004 பிசம்பரில் பள்ளிகளில் நடந்த பாலியல் வன்முறைகளை குறித்து மட்டுமே முழுப் பொது விசாரணை ஒன்றை நடத்தினோம்.

இங்குக் குறிப்பிட வேண்டியது, குழந்தை பாலியல் கொடுமைக்குப் பலியாவது பெண் குழந்தைகள் மட்டுமல்ல; ஆண் குழந்தைகளும் பெருமளவுக்குப் பாதிக்கப்படுகிறார்கள். ஆனால், எங்கள் ஆணையம் மகளிர் ஆணையம் என்னும் காரணத்தினால், பெண் குழந்தைகள் தொடர்பான வன்முறைகள் மட்டுமே எங்கள் அதிகார வரம்பிற்குள் இருந்தன; ஆகவே, அவற்றை மட்டுமே ஆணையம் ஆய்வுக்குத் தரே நேர்ந்தது.

இரண்டு விசாரணைகளிலும் அரங்கத்திற்கு வந்த சில மனுக்களை மட்டும் இங்கு அளிக்கிறேன்.

1) நாகை மாவட்டத்தில் அரசு உதவி பெறும் பள்ளியில் 7ஆம் வகுப்பின் 14 வயது மாணவி, 45 வயதான ஆசிரியரால் பரிசீலனையைக் கட்டத்தில் பல முறை பாலியல் வன்முறைக்குப் பலியானாள். அவள் கருதரித்ததும் உண்மை வெளிவந்தது. குண்டர்கள் வதைத்து அவளது குடும்பத்தை அச்சுறுத்த முயன்றாலும் வழக்குப் பதிவாயிற்று.

2) மதுரை மாவட்டத்தில் அரசு மலேநிலைப் பள்ளி ஆசிரியர் ஒருவரின் வக்கிரத்திற்கு நான்கு மாணவியர் பலியாகியுள்ளனர். உண்மை வெளிவந்ததும், கிராமப் பஞ்சாயத்தில் 'சமரசம்' சயத்து, இரு பெண்களும் தலாரி 50,000 கொடுத்து வாயடைத்துவிட்டனர். ஆனால், மற்ற இரு பெண்கள் வழக்கில் துணை நிற்கின்றனர். விசாரணையில் வெளிவந்த செய்தி: இதே ஆசிரியர் மற்றொரு பள்ளியில் இதற்கு முன்னும் பாலியல் வன்முறையில் ஈடுபட்டுள்ளார். அவருக்குக் கல்வித் துறை அளித்த தண்டனை வறும் இடமாற்றம். ஆகவே, மற்றொரு பள்ளியிலும் அவர் துணிவடைந்ததற்கு கொடுஞ்செயல்களைத் தொடர்ந்து திருக்கிறார். இடமாற்றம் தான் இம் மாபெரும் குற்றத்திற்கு அரசு அளிக்கும் தண்டனையை? இந்தப் பொறுப்பற்ற அணுகுமுறை குற்றங்கள் வளர ஏதுவாக அமையாதா?

3) ஈரோடு மாவட்ட ஆரம்பப் பள்ளியில் ஏழே வயதான ஒரு பிஞ்சுக் குழந்தை தலமை ஆசிரியரின் கொடிய பாலியல் தாக்குதலுக்கு உள்ளானாள். இந்தக் குற்றவாளியும் மற்றொரு பள்ளியில் இதே குற்றம் செய்ததன் விளைவாக இடமாற்றம் செய்யப்பட்டவர்.

Written by வசந்தி தவே -

Tuesday, 06 September 2011 22:01 - Last Updated Tuesday, 06 September 2011 22:08

4) தமிழ்நாடு கல்வி விதிமுறைகள் (Tamil Nadu Education Rules) மாற்றி அமகைக் கட்டி, பாலியல் கொடுமை இழைப்பவர் மீதும் பள்ளி நிர்வாகத்தின் மீதும் கடுமையான நடவடிக்கை எடுக்க ஏதுவாகக் கட்ட வேண்டும்.

5) குற்றவியல் சட்டத்தில் மாற்றங்கள் செய்து, கல்வி நிறுவனங்களில் நடந்த பாலியல் குற்றங்களை உடனடியாகக் காவல் துறைக்குத் தெரிவிக்க வேண்டியது அந்நிறுவனங்களின் பொறுப்பாகக் கட்ட வேண்டும். அப்படிச் செய்யத் தவறும் நிர்வாகங்களின் மீது கடுமையான நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டும்.

6) மனித உரிமைகள், குறிப்பாகக் குழந்தை உரிமைகள், அனைத்துப் பள்ளிப் பாடத் திட்டங்களிலும் ஆசிரியர் பயிற்சியிலும் சேர்க்கப்பட வேண்டும். மாணவர் தங்களின் சுற்றி நடக்கும் மனித உரிமை மீறல்களை வெளிக்கொணரவும் குற்றவாளிகளை அச்சமின்றி அம்பலப்படுத்தவும் ஏதுவான சமூக உருவாக வேண்டும்.

7) கல்வித் துறை அனைத்துப் பள்ளிகளிலும், சுயநிதிப் பள்ளிகள் உட்பட, நடக்கும் மனித உரிமை மீறல்களைக் கண்ட்காணிக் கும் பொறுப்பினையும் குழந்தைகளைப் பாதுகாக்கும் பொறுப்பினையும் ஏற்றுக்கொள்ள வேண்டும்.

8) குழந்தைகள் மீதான பாலியல் வழக்குகளுக்குக் காவல் துறை முன்னுரிமை கொடுத்து, வழக்குகளை வெகுவிரைவில் முடிக்க வேண்டும்.

9) இத்தகைய பலாத்காரங்களுக்குப் பலியாகும் குழந்தைகளுக்கு உளவியல் ரீதியான ஆலோசனை (Psychological counselling) மிகவும் தேவைப்படுகிறது. அவர்களுக்கு உடனடியாகவும் தொடர்ந்து நீண்ட காலமும் உளவியல் ஆலோசனை அளிப்பதற்கு அரசு மருத்துவமனைகள் முன்வர வேண்டும்; இல்லாவிடில், வேறு வல்லுநர்களை நியமிக்க வேண்டும்.

10) குழந்தைகள் மீதான பாலியல் கொடுமையைத் தடுக்கும் விசேஷச் சட்டம் இயற்றப்பட வேண்டும். இச்சட்டம் நமது அரசியல் சாசனம் அளித்துள்ள குழந்தை உரிமைகள், ஐ.நா.வின் குழந்தை உரிமை சாசனம் (Convention on the Rights of the Child), சித்திரவதை மற்றும் பிற கொடிய, மனிதாபிமானமற்ற, இழிவுபடுத்தும் நடமைமுறை அல்லது தண்டனை ஆகியவற்றிற்கு எதிரான சாசனம் (Convention against Torture and other Cruel, Inhuman or Degrading Treatment or Punishment) ஆகியவை அனைத்திலும் உள்ள குழந்தை உரிமைகளை உள்ளடக்கி உருவாகக் கட்ட வேண்டும்.

Written by வசந்தி தவேி -

Tuesday, 06 September 2011 22:01 - Last Updated Tuesday, 06 September 2011 22:08

அனதைத் திற்கும் மலோக, குழந்தைகளின் மனநிலையைப் புரிந்துகொள்ளும் முயற்சியை அனாவரம் மறே கொள்ள வணேடும். பாலியல் கொடும்கைக்கு இலககாகும் குழந்தைகள் ஏன் அதையாரிடமும் சொல்லத் தயங்குகின்றனர்? அவர்களது அச்சத்தின் அடிப்படை என்ன?

பாலியல் கொடும்கைக்கு உள்ளான குழந்தைகள் அந்தக் கசப்பான அனுபவத்தை மனத்தின் ஆழத்தில் புத்ததைது, மறக்க முயல்கின்றனர். அதைப் பற்றிப் பசேுவதே மீண்டும் காயப்படும், வதேனப்படும் அனுபவமாக இருக்கிறது. தங்களக்கு ஏற்பட்ட அரவரக்கத்தக்க நிகழ்வினால் தாங்களே கறபைட்டுவிட்டதாக உணர்கின்றனர். வயது வந்தவரூடன் ஏற்பட்ட அந்த அனுபவம் தவறானது என உணர்ந்து பெரிதும் அவமானப்படுகின்றனர். ஏதோ வகையில் தாங்களும் அதற்குப் பொறுப்போ என்னும் சந்தகேமும் தாங்களும் பொறுப்பு என்று பெரியவர்கள் நினைப்பார்களோ என்னும் கவலையும் அவர்களை வாட்டுகின்றன. இதனால் பெற்றோரின் அன்பை இழந்துவிடுவோமோ என்று அஞ்சுகின்றனர். அவர்களது மற்றொரு குழப்பம், நடந்ததை மற்றவர்கள் நம்பமாட்டார்கள்; தாங்கள் கற்பித்துச் சொல்வதாக மற்றவர்கள் நினைப்பார்கள்; பாலியல் தொடும்கை (sexual touches) தாங்களே விரும்பியதாக நினைத்துக் கொள்வார்கள் என்னும் பயம். சில சமயங்களில் குற்றவாளிகள் தப்பித்துக் கொள்வதற்காகக் குழந்தை தான் தன்னதைத் தொடச் சொன்னது என்று கட்டுறுவதுண்டு. குழந்தைகள் அன்பையும் அரவண்பையும் வணேடுகின்றனர்; அது அவர்களது உரிமையுமாகும். ஆனால், சகெஸ் அனுபவம் வணேடும் என்று கடைபதில்லை. இவ்வை அனதைத்துடன், பல சமயங்களில் குற்றவாளி வளியில் சொல்லக் கட்டாது என்று குழந்தைகளைக் கடும்யாக எச்சரிக்கிறான். இவ்வை அனதைத்தும் சரேந்து தான் குழந்தைகளின் நாவகை கட்டிப்போடுகின்றன.

இத்தகைய சமூலில் நாம் செய்வ வணேடியது என்ன? குழந்தையின் முழு நம்பிக்கைக்கும் நாம் பாததிரமாக வணேடும். குழந்தை சொல்வதை முழுவதும் நம்பவணேடும். நடந்ததைச் சொல்லவில் தவறே இல்லை என்று குழந்தையிடம் வலியுறுத்திச் சொல்ல வணேடும். நடந்தவற்றிற்குக் குழந்தை எந்த வகையிலும் பொறுப்பல்ல என்பதை ஆணித தரமாகக் கட்டு வணேடும். நல்ல ஆலோசகரிடம் (counsellor) குழந்தையை அழதைத்துச் சினேறு ஆலோசனையும் ஆதரவும் கிடகைக்கச் செய்வ வணேடும். இவ்வை தவிரப் பல தடும்பு நடவடிககைகளும் தவேபபட்கின்றன. குழந்தைகளுக்குச் சிறு வயதிலிருந்தே தறகாப்பு விவரங்கள் பற்றிச் சொல்ல வணேடும். அவர்களது விரும்பம் இல்லாமல் அவர்களது உடலதைத் தொடும்வதற்கு யாரும் உரிமையில்லை என்பதை எடுத்துச் சொல்ல வணேடும். Good touch எது, bad touch எது என்னும் பாகுபாட்டை அவர்கள் புரிந்துகொள்ளச் செய்வ வணேடும்.

இவ்வை அனதைத்திலும் கல்வி நிலையங்கள்குப் பெரும் பொறுப்பு உண்டு. குறிப்பாக, சகெஸ் பற்றிக் குழந்தைகளிடம் பசேுவதற்குப் பெற்றோர்கள் பெரும் கடிச்சப்படும்,

Written by வசந்தி தவேி -

Tuesday, 06 September 2011 22:01 - Last Updated Tuesday, 06 September 2011 22:08

பசேக கட்டாது என்று நம்பும் நம் சமுதாயத்தில் இப்பொறுப்பு கல்வி நிலையங்களால் ஏற்றுக் கொள்ளப்பட வண்டும். அந்தப் புகலிடத்திலேயே கொடும் தாக்குதல் நடந்தால் எங்கே போவது?

நமது சமுதாயம் குழந்தைகளின் உரிமைகளை மதிக்காத சமுதாயம். ஒழுக்கம் என்ற பெயரில் குழந்தைகளை வாய் திறந்து பசேம தரையமும் தன்னம்பிக்கையும் அற்றவர்களாக வளர்த்து, அநீதிகளை மௌனமாகச் சகித்துக்கொள்ளும் அபலகளைக் மாற்றிவிடுகிறோம்.

குற்றங்கள்க்குப் பலியாகின்றவர்களில் மிகவும் பரிதாபகரமானோரும் உதவி கிட்டாதவரும் காயப்பட்டுத் தப்பட்டுவோரும் அவமானப்பட்டுத் தப்பட்டுவோரும் குழந்தைகள்தாம். தங்களபை பாதுகாத்துக்கொள்ள வியலாத பருவமாதலால், தனிப்பட்ட விகாரங்கள்க்கும் வக்கிரங்கள்க்கும் அவர்கள் இலக்காகின்றனர். சமுதாயமும் அரசும் இவகை குறித்த ஆழந்த புரிதலும் கவலையும் கரிசனையும் கொண்டு, தகுந்த நடவடிக் கைகளை மறே கொண்டு, இத்தகைய கவேலங்களையும் கதியற்றோரை வடேட்டையாடும் கொடூரங்களையும் ஒழித்துக்கட்ட வேண்டும். நமது சமுதாயத்தை, குறிப்பாகக் கல்வி நிலையங்களை, மச்சு விட முடியாமல் அழுத்திக்கொண்டிருக்கும் அச்சப் புகமைண்டலம் விலக்கப்பட வேண்டும். அப்பொழுதுதான் நாம் மனிதாபிமானமுடைய சமுதாயமாக மாற முடியும்.

நன்றி: காலச்சுவடும் <http://www.kalachuvadu.com/issue-90/child01.asp>